

OD REDAKCJI

Szanowni Państwo,

Zapraszam do lektury pierwszego w 2011 r. zeszytu „Onkologii po Dyplomie”, redagowanego w nieco zmodyfikowanej formule. Artykuły dotyczące problemów bardzo istotnych z klinicznego punktu widzenia lub omawiające zagadnienia budzące kontrowersje w środowisku onkologicznym będą opatrywane komentarzami ekspertów o uznanej renomie. W bieżącym zeszycie zamieszczono pierwsze komentarze, autorstwa prof. Macieja Krzakowskiego, prof. Tadeusza Pieńkowskiego oraz prof. Jana Walewskiego.

Pierwszy z proponowanych w tym numerze artykułów, autorstwa Suha, pochodzący z *New England Journal of Medicine*, omawia rolę i miejsce radiochirurgii stereotaktycznej w leczeniu chorych z przerzutami do mózgu. Opierając się na przypadku klinicznym, autor omówił teoretyczne podstawy radiochirurgii, techniki jej realizowania, a także obecne wskazania wraz z przeglądem dostępnych wyników badań dotyczących tego zagadnienia. Choć omawiane problemy są, a na pewno powinny być, znane radioterapeutom, dla lekarzy innych specjalności jest to lektura poszerzająca ich wiedzę, a jednocześnie obalająca niektóre mity dotyczące radiochirurgii. Radiochirurgia jest niewątpliwie efektywną i skuteczną metodą leczenia, ale jedynie w wybranych przypadkach przerzutów do mózgu, powinna być też niezmiennie kojarzona z napromienianiem całego mózgu.

Drugą pracą pochodzącą z *New England Journal of Medicine* jest artykuł Lenza i Staudta dotyczący zaburzeń molekularnych związanych z chłoniakami nieziarniczymi, a przede wszystkim z najczęstszym w tej grupie nowotworów rozlanym chłoniakiem z dużych komórek typu B. Najbardziej zainteresowanymi odbiorcami tego artykułu będą niewątpliwie lekarze zajmujący się na co dzień onkohematologią, ale również dla pozostałych onkologów powinien on być ciekawą, choć trudną lekturą. Polecam również bardzo interesujący komentarz prof. Jana Walewskiego, niewątpliwie poszerzający spojrzenie na poruszane w tym artykule zagadnienia.

Artykuł Van Meter i Kima przedstawia obecny stan wiedzy w zakresie klinicznego zastosowania bewacyzumabu. Ponieważ temat ten jest ważny, a jednocześnie budzi pewne kontrowersje w środowisku onkologów, do artykułu dołączono komentarz prof. Macieja Krzakowskiego, niewątpliwie obiektywizujący spojrzenie na to zagadnienie. Zarówno przedstawiana praca poglądowa, jak i komentarz stanowią bardzo ciekawą lekturę, adresowaną nie tylko do onkologów klinicznych.

W kolejnym artykule Viale i Mastropasqua omawiają predykcyjne i prognostyczne znaczenie tradycyjnych markerów molekularnych u chorych na raka piersi, a także działania mające na celu optymalizowanie przewidywania odpowiedzi terapeutycznej i ostatecznie doboru potencjalnie najskuteczniejszego leczenia. Jest to bardzo interesująca praca, której cennym uzupełnieniem jest komentarz autorstwa prof. Tadeusza Pieńkowskiego.

Dwa ostatnie artykuły dotyczą neuroonkologii. Chamberlain przedstawia zagadnienia związane z przerzutami do opon mózgowo-rdzeniowych, nierzadko występującymi w przebiegu nowotworów złośliwych, które stanowią trudny problem diagnostyczno-terapeutyczny. Autor przedstawił optymalne na dziś metody rozpoznawania przerzutów, a także obecne możliwości leczenia, w ramach którego oprócz radioterapii i chemioterapii coraz częściej wykorzystywane są leki ukierunkowane molekularnie.

W drugim artykule dotyczącym nowotworów ośrodkowego układu nerwowego Pace i wsp. omawiają zasady leczenia wspomagającego w neuroonkologii. Autorzy skupili się na możliwościach zwalczania najważniejszych powikłań obserwowanych w przebiegu guzów mózgu, takich jak obrzęk mózgu lub napady drgań, ale również na innych częstych, choć niekiedy niedocenianych powikłaniach, takich jak żylna choroba zatorowa-zakrzepowa oraz zakażenia oportunistyczne. Ważną część tego artykułu stanowi przedstawienie zagadnień związanych z rehabilitacją, przeciwdziałaniem depresji, wsparciem psychologicznym oraz postępowaniem w schyłkowym okresie życia chorych.

Kończąc, życzę owocnej lektury i mam nadzieję, że wprowadzona modyfikacja, polegająca na komentowaniu niektórych artykułów przez ekspertów, spotka się z aprobatą Czytelników. Tradycyjnie zachęcam też do udziału w programie edukacyjnym „Onkologii po Dyplomie”.

W imieniu Rady Naukowej

Andrzej Kawecki

Redaktor Naczelny „Onkologii po Dyplomie”